

Meje

Ogrevanje (15 min)

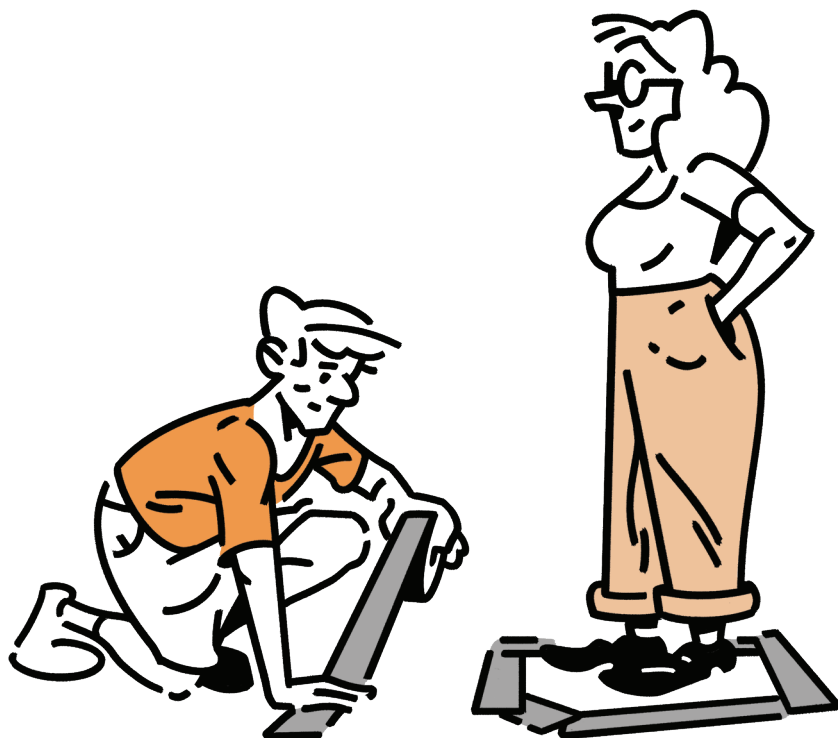
Vodja povabi k sodelovanju enega od udeležencev. Prostovoljec z zaprtimi očmi sedi na stolu, na sredini sobe. Preostali udeleženci hodijo okoli njega, dokler vodja delavnice ne zakliče: »Stop!« Takrat imajo nekaj časa, da se čim bolj tiho premaknejo v enega od kotov sobe. Ko so vsi na svojem mestu, vodja pozove prostovoljca, naj poskusi uganiti, v katerem kotu je največ ljudi. To pokaže tako, da roko usmeri proti določenemu kotu. Če njegova trditev drži, so vsi, ki tam stojijo, izločeni iz igre. Igra se nadaljuje, dokler v kotu ne ostane samo ena oseba. Ta oseba je zmagovalec. (Oseba na sredini ima do konca igre zaprte oči).

Nato zmagovalec zavzame sedež na sredini in ugiba v naslednjem krogu igre.

Ko se konča zadnji krog igre, vodja prosi osebo na sredini, naj zapre oči. Ostali udeleženci formirajo krog okoli prostovoljca in se nato skupaj počasi približujejo središču. Ko osebi na sredini postane neprijetno, ker začuti bližino ostalih, zakliče »Stop!« Še vedno mora imeti zaprte oči, medtem ko se preostali vrnejo v velik krog. Vodja prosi osebo na sredini, naj odpre oči, drugi udeleženci pa naj ponovijo, kar so počeli prej – počasi naj se približujejo osebi na sredini. Ta ponovno zakliče »Stop!«, ko meni, da je čas za to.

Kratka razprava: Ali se je oseba na sredini bolje počutila z zaprtimi ali odprtimi očmi? Kdaj je preostalim dovolila bliže? Kdaj se je zavedla, da so ljudje blizu ali da niso?

(Če želi na tem mestu vajo preizkusiti še kdo od drugih udeležencev, lahko, vendar ne več kot dva.)

Delavnica (80 min)

Udeleženci dobijo lepilni trak in na tleh ustvarijo »okvir«. Lahko je večji ali manjši, pravokoten ali ne, v bližini drugih ljudi ali ne. Najpomembneje je, da je v njem dovolj prostora za vsakega posameznika in da se v njem dobro počutijo.

Nato s pomočjo kratke vaje vizualizacije ustvarijo lik zase (ki jim je po starosti blizu, lahko pa izberejo tudi druge lastnosti). Vodja delavnice se mora odločiti, kako bo udeležence vodil pri ustvarjanju lika. Lahko z vprašanji ali nalogami, kot so denimo: Kakšno glasbo imate radi? Kako vam je ime? Kakšno barvo oči/velikost čevljev imate? Lahko pa s tvorjenjem bolj zapletene zgodbe, v kateri udeleženci le dopolnijo »manjkajoče dele«, ki jih opredeljujejo kot lik, na primer: »Danes sem se zbudil z občutkom _____. Iz omare sem vzel _____ in se oblekel. Medtem ko sem si umival zobe, sem poslušal _____.« Itn.

Ko je njihov lik oblikovan, dobijo nalogo, da pripravijo objavo za družbeno omrežje, kakršno bi objavil njihov lik. Na velik papir zapišejo objavo (lahko pa tudi »narišejo« sliko). Ko vsi končajo, si ogledajo objave drugih udeležencev.

Nato jih prosimo, naj se na to odzovejo. Ali bi kaj zapisali kot komentar (na lističe)? Ali bi samo dodali emotikon? Bi morda napisali zasebno sporočilo? (To počnejo iz perspektive lika, ki so ga ustvarili – bi bil njihov lik zloben ali prijazen do drugih ljudi?)

Kratka razprava: Kako so se počutili med nalogo? Ali so se odločili, da bodo ljudem blizu ali odmaknjeni od njih? Kako so se počutili, ko so pisali svojo objavo, ko so nekaj delili z drugimi? Kako so se počutili, ko so zapisovali odzive/komentarje? Pomembno jih je opomniti, da so nastopali v vlogi lika in da se lahko lik in nastopajoči različno odzivata.

Naslednjo fazo lahko oblikujete na osnovi izkušenj udeležencev in tega, kar so pripravili v prejšnjem delu delavnice – če je mogoče na temelju kakšne od njihovih vsebin razviti zanimivo zgodbo, je to odlično. Če ne, je to točka, na kateri lahko vodja delavnice predstavi drugo zgodbo in like v njej, udeležence pa potem prosi, da prevzamejo te nove vloge.

Primeri:

Neko dekle je nekomu, ki ji je bil všeč, poslala golo fotografijo, ta pa jo je nato poslal vsem svojim stikom.

Nekdo je na svojem profilu objavil fotografijo s plaže in takoj dobil polno neprimernih komentarjev, norčevanja iz njega in njegove postave.

Nekdo se je zaobljubil, da bo ohranil neko skrivnost, a jo je po naključju razkril drugi osebi, ta pa jo je nato razširila naprej kot govorico.

Dekle je bilo prek zasebnih sporočil naprošeno, naj v zameno za denar vzdrži stike s starejšim moškim (klepeta, pošilja fotografije itn.).

Po zelo grdem spletnem prepiru je bil objavljen naslov nekega fanta, tako da so ga lahko videli vsi, skupaj z javnim pozivom, naj ga fizično poškodujejo.

(Vodja delavnice lahko izbere eno situacijo ali pa se s skupino pogovori o vseh in skupina izbere, s katero se bo ukvarjala.)

Udeleženci se nato razdelijo v skupine s tremi do štirimi člani, ki morajo pripraviti improviziran prizor, v katerem osvetlijo različne vidike zgodbe (vsaka skupina po enega):

- **Oseba, ki ji je bila »storjena krivica«, se pogovarja s svojimi prijatelji – kaj naj stori?**
- **Oseba, ki ji je bila »storjena krivica«, se sooči z nasilnežem.**
- **Odziv staršev/učiteljev/drugih odraslih, ki so osebi blizu.**
- **Odziv družbe – ljudi, ki osebe ne poznajo.**

Ko so odigrani vsi prizori, lahko udeleženci izberejo enega do tri like (odvisno od časa, ki ga imate na voljo), ki jih postavijo na vroči stol, in jim zastavijo vprašanja. (To je lahko katerikoli lik iz kateregakoli prizora, vprašanja pa lahko postavljajo tudi gledalci.)

Udeleženci se nato vrnejo v svoje »okvirje« in napišejo kratko sporočilo s podporo ali nasvetom za lik, ki mu je bila storjena krivica. To napišejo na listek in ga pritrdijo na steno, kjer ga lahko vsi vidijo. Zdaj pišejo iz svoje osebne perspektive.

Ohlajanje (5 min)

Ko preberejo vse zapise, se morajo spet vrniti na svoje mesto. Vodja delavnice jih vpraša, kako se počutijo in kaj bi glede na počutje naredili s svojim prostorom. Ali bi odstranili lepilni trak? Ali bi dodali še eno plast lepilnega traku? Bi odprli del prostora? Bi ga povečali ali zmanjšali? Če želijo, lahko to izvedejo fizično ali pa samo drug za drugim povedo, kako bi ravnali.

Prehod v izmenjavo mnenj/diskusijo (15 min)

Udeležence spomnimo na vajo z začetka delavnice, ko so se jim približevali ljudje, oni pa so imeli zaprte ali odprte oči. Vodja delavnice jih vpraša, kaj je po njihovem mnenju bližje spletnemu življenju – vstopanje z zaprtimi ali odprtimi očmi? Kako dobro poznamo ljudi na spletu? Kako blizu so nam v resnici? Itn.

**Sofinancira
Evropska unija**

Financirano s strani Evropske unije. Izražena stališča in mnenja so zgolj stališča in mnenja avtorja(-ev) in ni nujno, da odražajo stališča in mnenja Evropske unije ali Evropske izvajalske agencije za izobraževanje in kulturo (EACEA). Zanje ne moreta biti odgovorna niti Evropska unija niti EACEA.